

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA NACIONALISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY II □ NUM. 51

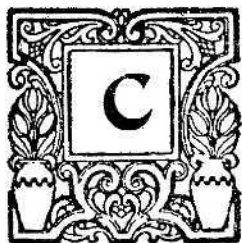
24 DE MARÇ DE 1923

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell . 2'-ptes. trimestre
A fora . 2'50 » »
PREU : 25 cènts.

DIRECCIÓ: MAR, 5, TELÉFON 808
REDACCIÓ: CENTRE REPUBLICA NA-
CIONALISTA, TELÉFON 801
VENDRELL

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

INCOMPENETRACIÓ

CADA dia ens demostra més l'experiència real dels fets, i cada dia n'estem més convençuts, que l'omnipotència del Estat sobre els municipis, en comptes d'ésser un veritable ampar providencial que vetlli defensor per la seva existència i la seva autoritat, no és més que una càrrega i una turpitut, que abusant del seu poder, en totes ses funcions, no fa altra cosa que dificultar la seva vida natural.

En efecte, els petits furs que disfruten actualment els municipis són tan migrants, que és impossible que ni remotament puguin adelantar-se l'ádhuc seguir els avenços de les poblacions que representen; produint-se així la anomalia de que els municipis que haurien de trobar amb l'Estat un apoi incondicional i una disposició de comprensió que els permetés aixamplar els seus horitzons, no veuen amb aquest més que a un fantasma rigid i fred que no els deixa moure un pas, ni valer-se de cap iniciativa pròpia.

Dintre una llei arcaica es dicten continuament disposicions generals per tots els municipis, sense respectar, ni l'esperit, ni les característiques, ni ells mitjans econòmics, ni les maneres de treball de cada població.

Cada dia, doncs, també es fa més indispensable l'aconseguint d'una autonomia municipal per a sustreure als municipis no solament d'aquesta tutela negativa, sinó per a salvar-los de l'indefensa d'un cúmul de tiranies inconcebibles.

Per aquest camí impossibilitariem les dictadures i acabariem amb molts encicats i amb moltes arbitrarietats desaprensives, i per aquest camí, quí sab si els municipis sublimats per un ideal nacionalista, depenent només de les Diputacions i aquestes d'una Mancomunitat regional, acabarien per a conduir-nos en el principi d'una federació de petits Estats lliures, per fi, de decadències i esclavatges.

Els atropells electorals

SON tants i es produeixen d'una manera tan descarada els atropells electorals que ve cometent aquest Govern que es diu lliberal i reformista, que no són ja protestes de desafinitat política lo que ocasionen amb la seva intolerable actuació, sinó protestes generals, de pobles sencers, de la premsa tota de Catalunya i ádhuc d'Espanya, i amb elles inclús escándols d'alteració d'ordre públic en diferents indrets, on aquests atropells arriben a la máxima expressió de violacions inqualificables.

Cal sols per veure on arriba l'enormitat d'aquests atropells electorals, que mirem, que ja passen de 600 els ajuntaments suspesos fins avui, contant-se entre ells a Orense sols, més de 50 que ho han sigut, sense ni dignar-se a investigar la seva actuació.

Seguint aquesta flemática anarquia de les arbitràries disposicions governamentals, es cita que s'han donat casos d'haver revestit, el Govern, de l'investidura de regidors a molts que ni tan sols reuneixen les condicions ni els requisits indispensables per ser-ho, i així mateix que no sols ha usat del procediment dels nomenaments d'alcaldes de R. O. sinó que aquest fins ha sigut aplicat en poblacions menors de 6.000 habitants.

La immoralitat escandalosa del Govern, no es detura aquí, segueix alentant a governadors civils i a cacics de «provincies» per a que la seva obra electoral no sols no sofreixi cap entorpiment sinó per a que estigui ben preparada per a que quan s'entri en el període electoral, es pugui usar d'altres procediments inédits, que no seran segurament ni més *licits* ni més *nobles* que els que fins ara ha vingut escampant arreu arreu amb el més gran cinisme.

No es compren que els municipis que són els que nodreixen la vida del Estat, tolerin dels seus representants pertorbacions tan injurioses; no es compren com es pugui pretendre que un Govern vulgui crear-se unes Corts seves, quan són aquestes per raó natural les que formen els Governos, però menys es compren encara, que en una nació on la vida del país s'arruïna a cópia d'exorbitants impostos i on la seva ànima jeu desagmada pels desastres d'una política xor-

ca, és consentint aquests atropells que més que constituir un menyspreu i un afront a la dignitat ciutadana d'un país, representa en aquests moments, una burla i un despreci als seus dolors i les seves queixes, massa fondes, massa trágiques, massa justes, perque no siguin escoltades.

Mai com ara havien de demostrar aquestes eleccions una reacció viva i una renovació definitiva, que avantposés la consciència nacional a tota supeditació personal de conveniència partidista i amb elles era d'esperar veure als homes públics i als homes batalladors d'un ideal, llençar-se davant del poble per a parlar-li, per a interessar-lo amb les qüestions palpitants de la realitat actual, exposant programes, desenvolupant orientacions i deixant en ells formada una veritable capacitat de quins són els homes que poden interpretar i poden respondre als seus neguits i a les seves aspiracions.

Precisa doncs, que deixondim el nostre esperit, per a que contra aquests indignes i anarquitizants atropellaments electorals, mancats d'idealitat, de respecte, de valentia i de sinceritat, ens aixequem tots per a intensificar aquesta propera lluita electoral, en la que ademés de jugar-nos-hi el triomf d'una idealitat, ens hi juguem la sobirania de tota una nació, la espiritualitat viva que pugui tenir una col·lectivitat i la dignitat que poguem tenir d'homes.

X.

Contribució de Guerra

El presupost de despeses de la Mancomunitat de Catalunya es de 32 milions de pessetes anuals.

Aquets diners que son administrats rectament, fan que la Mancomunitat pugui desenvolupar una obra veritablement admirable i satisfactoria.

En canvi Catalunya paga a Espanya 400 milions de pessetes cada any i Espanya no gasta a favor de Catalunya ni tan sols 20 milions de pessetes cada any.

Es a dir, Catalunya paga anualment una contribució de guerra de 380 milions de pessetes.

Tu, contribuïent, que per la vida del teu poble et resisteixes als pagaments dels repartiments municipals i que per altra part com un anyell pagues sense protesta les arbitràries contribucions que l'Estat t'imposa, tingue-ho en compte!

Desvetllament

S'HA signat ja una data, una data incerta encara, assenyalant unes eleccions generals, i heu's aquí que immediatament s'h n posat en contacte tots els resorts de la política electoral. Han vingut després de romandre en l'oblit llarc temps, els nomenaments dels flamants arcaldes de R. O. han volat enlaire una pluja de noms de candidats, s'han fet diferents prestecs als bancs de crèdit i ha resonat una veu escampant els mots de prepareuvos, dexondiuvos que es hora de treballar.

Aquestes eleccions com totes les que es venen celebrant al tranquil país de la tranquila Espanya, son eleccions titllades ja de *eleccions a la espanyola*. Pero amb tot i aixó, quedarà palesament demostrat quins son els veritables representants del poble, que no serán pas tots els que es proclamín.

Solament aquells que hauran de lluitar a l' embat de una lluita deshonorosa, fréstega i corrompuda, solament aquets que devant de ona gegantesca d'atropells, destitucions de càrrecs i les mil combinacions, treurán una majoria de les urnes *sagrades*, serán els veritables representants del poble sobirá. Aquesta majoria per petita que sigui será sana, perquè será del poble; mai ho serán aquells vots de debilitat, de retornar favors, de un preu mesquí sens ideal, dels que caminen a les palpentres en la carretera de les reivindicacions, sens tenir en compte que s' apropen en el profon abim. Pensem que els que siguin elegits, dic proclamats per aquesta mena de gent, eixorca, sense cap ideal, i sense cap altre sentiment que sa baixa ambició, els mancará un senejament i mai podrán esser els veritables representants del poble, sino que ans el contrari, seguint a ells quedarà novament sotmés sota el jou d'un representant mes, de la trágica farsa de la política centralista.

Ens cal tambe a nosaltes el desvetllament que tenen els polítics i els farsants, ells han deixat el jas de la disbauxa al sentir la campaneta que tocaba a eleccions, doncs també tu poble desvetllat, deixa aquest somni que tan dolçament soportes i esguarda lo que se t'espera a l'esdevenir; Pensa que hi ha dos menes de candidats: el nostre poble amb ganes de viure, i el centralisme amb ganes d'esficsiar una vegada mes si convé, el renaixement de una terra forta i coratjosa que espera un avenir. Ara escull.

A. MATEU POBLET

De l'Ajuntament

SESSIO DEL 20 DE MARÇ

Presidint l'Alcalde de R. O. el Sr. En Josep Soler amb l'assistencia dels regidors Srs. Vidal, Guivernau, Company, Grau, Esvertit i Pages, es dona comensament a la sessió llegint-se l'acta de l'anterior, que es aprovada per unanimitat.

El Secretari de la Corporació Municipal, dóna compte d'una instància del President del Patronat de la Biblioteca Popular de nostra vila, en la que despres d'explicar admirablement els fins culturals que han de caracteritzar a aquest patronat i despres d'exposar un bell projecte de nova actuació, intentant celebrar periodícament diverses manifestacions literaries, com podrien esser lectures, conferencies, concursos, vetllades, etc. demana al Ajuntament la seva cooperació moral i pecuniaria a fi de que puguin realitzar-se aquets actes que tan poden contribuir al desvetllament i al estimul culural de la nostra població.

El Consistori faborablement impressionat, acorda acceptar els principi la justa exposició de dita instància, dictaminant que passi a la Comissió d'Hisenda per a tenir-la degudament en compte.

La Presidència entera als regidors assistents a la sessió, que seguint la costum de concedir el degut permis per a que amb l'arranjament de la carretera de Bellvey, es proveeixin els peons de les aigües de la vila per a omplenar les botes de regar, el capatas de dita carretera, en remerciament a aquest favor que se li dispensa ha fet entrega de 25 pessetes a la Beneficencia Municipal.

El Sr. Pagés per la Comissió de Foment, diu que per a poguer-se traslladar l'abeurador enclavat entre els carrers del Dr. Robert i Estrella, al encreuament de la Carretera i del carrer del Ferro-carril, caldría que promptement es dirigís un comunicat a Obres Públiques per a poguer arrancar dos arbres d'aquell lloc: que sens dubte dificultarán l'instalació de dit abeurador.

I no havent-hi res mes a tractar es dona per acabada la sessió.

ZADIG

Devallada

QUADRET

L'IGNASI havia esdevingut malaltic, demacrat i taciturn. Fugia de la gent i es recloïa sempre en la solitud.

La seva devallada mes filla d'una sort adversa, que de una manca d'honradesa, el tenia completament aclaparat...

Era en va que recordes aquells bons temps en que treballava amb el cos forçut de joventut i l'ànima rublerta d'alegria... Era en va que recordés aquells llibres tan plens d'idealitat que el reconfortaven i li feien pressentir uns nous temps mes feliços i atemperats per l'humanitat dels pobres. Ell ja no sentia cap estimul a la vida capaç de deixondir-lo d'aquell terrible enturpiment...

Havia caigut a la misèria per una injustícia; per aquella injustícia que cometen tots els homes que condemnen an els romàntics, an els exaltats, an els que tenen precisament fam i set de justícia per a tots el homes. Despres vingueren malalties, decaïments, abandó i misèria...

Feia ja quatre mesos que no havia guanyat un sol jornal i els seus fills, únic amor de la terra, com ell anaven caiguts i miserables...

Ha, si ell fos capaç de fer algun mall...

S'alçá, vagá pels carrers, prová si trobava manera de desempenyar qualsevol feina momentània, pero ni les mes humils ni les mes despreciables li volien confiar...

Quan l'almoïna del treball per tot li fou negada cansat ja i amb una agoixa que li arrancava llàgrimes, allargá la ma per una almoïna de caritat... pero ni aquesta.

Emprenia als vianants acovardit, avergonyit i confus, mes tothom passant de llarcelrelluava com qui mira a un insolent que destorba el pas.

Passaren les hores, la defallença comensava a debilitar-li el cor i recordant que aquesta també s'hauria apoderat encara amb mes feresa de sos tendres fills, s'aparta del carrers concurreguts per a endinsarse pels carrers foscos que l'havien d'encaminar a la seva desolada llar on imperava només que la fam i la tristesa.

Arrossegant-se com aquell qui diu esmaperdut, passá arran d'una fleca tota clara i neta. Els pans de l'aparador tenien una lluisor tota

rossa i plena de boniquesa... La botiga estava deserta. Quedà indecis una bella estona... Deu sab els pensaments que se li acudiern. Per fi entrá.

A dalt sopaven... sens dupte amb una ditxa i una pau que omplenava la casa tota d'aquella felicitat tan somniada pels desvalguts que van pel mon populat perseguits per la misèria.

—Santa nit digué ell esperançat. Un moç de pá, no podrieu afavorir-me.

—Un altre jorn... Que Deu us acompanyi, contestaren des de dalt.

—Un altre jorn no. Avui es; digué ell revoltant-se contra tanta insensibilitat humana. I arribassant un pá anava per a fugir quan en aquell mateix instant l'amo de la fleca, que es trobava en un petit escriptori de prop de la porta, li barrá el pás.

—Es pels meus fills digué l'Ignasi apretant el pa robat contra el seu pit.

I ho digué amb una expressió de tan desesperada angoixa, que el forner mirant-lo amb certa rudesia compassiva obrí lentament la porta morimolant: Aneu i que bon profit els faça.

RAMON ARANS

La Hurí

Damunt les fredes lloses del calabòç llensada,
está la hurí en desgràcia del capríxos emir;
la llàntia que llumena s'acaba d'extingir;
la víctima jacenta va tota despullada.

Panteixa i es reblinca, car mor enverinada,
i dringuen ses axorques, sa carn se sent cruixir
i ansiosa parpadeja perque no vol morir,
i sa agonía dura fins despuntar l'albada.

Un suavíssim porpra per una segetera
al calabòç es fica tenyint-lo amb son color
i fa la llàntia aquella sa extremitut darrera.

que'l sol la mata entrant-hi com una espasa d'or.
I ensenya l'hurí blanca de negra cabellera
com dona l'estrebada de son darrer dolor.

SALVADOR LLANAS

Conferència de Bartomeu Oliver

Com anunciavem, el dilluns passat festivitat de Sant Josep al migdia tingué lloc en el local de la Biblioteca Popular de nostra vila, una interessant conferència de divulgació de la Fundació Bernat Metge i d'enaltiment a l'obra de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, a càrrec del distingit professor de l'Escola Industrial de Barcelona, Bartomeu Oliver.

L'acte que es veié atés per una distingida i nombrosa concurrencia, embellida per formoses damiselles, resultà agraciada de la fàisomes escament ja que la verbositat clara i rica del conferenciant, brollà continuament revestida de bellíssimes i bategants concepcions poètiques molt apropiades per a ésser recollides per tan selecte auditori.

Dedicà un fervid elogi a la nostra dolça llengua mare, cantà la seva espiritualitat, ensalça la seva literatura i acabà el seu rosari de daurades evocacions, llegint escullits fragments de poesies dels nostres clàssics.

Sense apartar-se d'aquest camí tant plé de senyor i primavera, sempre deixant a cada pas un rastre lluminós de paraules florides, exposa quina es la obra que ve fent arreu de nostres terres catalanes l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana i quina sera l'obra immensa que la Fundació Bernat Metge aportarà al renaixement de Catalunya.

El conferenciant que durant la conferència fou delectosament escoltat, al acabar aquesta, fou molt aplaudit i efusivament felicitat.

"Revista Catalana de música"

La novella «Revista Catalana de Música» ens prega que trametem el seu més profund agraïment als seus amables subscriptors de fora que han tingut la gentilesa de felicitarla per haver a la fi assolit la realització d'una obra que ells i Catalunya enyoraven, en la qual—diuen—els aimants del diví art de la música isolats arreu de la nostra terra, hi veuen una llum d'esperança que aviva la il·lusió que vivia ignorada al fons de la seva ànima.

Demés, fa avinent a tots aquells que pugui interessar-los la seva magnífica publicació que no s'hagin suscrit encara, que ho facin tot seguit, car el primer número està a punt d'agotarse i el de febrer donada la gran acceptació que té per part del públic de Barcelona és probable que dintre poc s'agoti també.

Per subscripcions adreceu-vos al Sr. Administrador de la «Revista Catalana de Música», Passeig de Gràcia, 86, (Estudi Domus Artis), Barcelona.

Sant Jaume dels Domenys

Amb grata satisfacció de tot el poble ha pres possessió del carrec de Secretari de l'Ajuntament i del Jutjat Municipal el nostre bon amic En Josep Carbó el qual per aquest motiu ha presentat la dimissió de la Secretaria del Jutjat Municipal de la vila de l'Arbós, que amb veritable bon zel venia desempaenyant d'alguns anys en aquesta part.

Al testimoniar aquesta avinentesa, li desitjem un digne encert en el compliment de tant distingits càrrecs no dubtan que amb el seu esforç podrà beneficiar ben favorablement els modestos destins de nostre població.

El Corresponsal

Santa Coloma de Queralt

Toca ja quasi a son terme l'enderrocament total del antic Hospital on ha d'aixecar-se següentament el nou estatge del nostre Centre Republicà. Al efectuar-se aquest i en la petita església que s'hi mantenia redossada, s'hi han trobat dugues foses de bastant grandaria quasi curulles de restes humans de qui sap-los anys, que per la forma en que eren colocats i per el gran nombre de restes, ha sigut aquest descobriment, objecte de tota mena de comentaris.

Perqué l'Ajuntament pogués efectuar la venda d'aquest Hospital, existint en ell dita església, calgué el corresponent permis eclesiàstic quin fou concedit mitjansant l'obligació de que l'Ajuntament construís en altre lloc una nova capella per a substituir aquesta dedicada a Santa Magdalena.

Amb aquets afers ans de comensar l'enderrocament de l'altar de la mentada església, tots els objectes existents en ella que s'han considerat d'algún valor han sigut traslladats a la custòdia de Donya Josefa de Recasens; digna senyora de la qual en altre número farem elogi per un geste que certament l'honra moltíssim.

El Corresponsal,
A. CASAJOANES

Esportives

ALMOGAVERS DEL F. C. BARCELONA, 1

F. C. VENDRELL, 1

Com anunciàrem, el passat diumenge tingué lloc en el camp local el present encontre. El joc desenrotllat per ambdós equips fou quelcom empenyat i dur, lo que ens ocasionà que poguéssim presenciar un dels millors encontres jugats en nostra vila. L'aspectació fou gran, ja que novament l'equip local apareixia enfront d'un enemic que en altre encontre li conquerí el triomf sens que els locals poguessin marcar el tanto d'honor, creixent aquesta al assabentar-se de que en les files dels visitants hi figurava de mig-centre En Bentanachs J. que jugà amb el equip campió d'Espanya i Catalunya, contra el Servette de Ginebra. Ambdós equips jugaren com hem manifestat amb molta energia, distingint-se notablement els guarda-metes que foren molts els tirs a goal que salvaren en situacions molt compromeses. En quant al reste dels equips visitants tots procuraren posar son esforç a l'obra de son equip i ho conseguiren. Dels nostres en primer terme Barnadas que fou l'heroi de la tarda, i Aloy, Marqués, Altés, Nin. Els dos exteriors coadjuvaren en lo que pogueren, puix no foren acompanyats dels seus companys inters, salvant-se al finalitzar Ivern d'aquest retraïment.

Arbitrà l'encontre Ferret B. presentant-se els equips de la següent forma :

Almogàvers.—Alfaro, Sagarra, Barratxina, Solé, Bentanachs J., Torelló, Pamies, Pucio, Bentanachs E., Folgas, Gutierrez.

Vendrell.—Altés, Nin, Colet, Barnadas, Marqués, Martin, Lleó, Mascaró, Aloy, Ivern, Cubota.

Començà l'encontre a tot gas, apoderant-se els visitants del esfèric que salva oportú Barnadas. Al poc, faut del mateix jugador que tirat salva Altés. Ivern perd una ocasió preciosa. Avenç dels visitants que salva Martin. Curt domini vendrellenc. Faut de Solé sens conseqüències. Altre de Marqués salvat per Barnadas. Nou domini del Vendrell. Cubota perd dues ocasions magnífiques. Els visitants s'imposen dominant llarga estona, distingint-se Nin i Altés. Nou avenç del Vendrell portat per Aloy. Corner contra els visitants sens conseqüències. Altre contra el Vendrell que salva Altés amb el puny. Faut de Torelló que salva Barnadas. Altre corner contra els visitants que salva Sagarra. Domini fort dels visitants que salven Altés i Colet, tirant Altés la pilota a corner, el qual tirat va a fora, acabant-se seguidament la primera part. Principia la segona amb un domini

barceloní que mitjos i defenses locals cuiden de desbaratar. Nou domini vendrellenc i nou corner que tira Lleó, remata Aloy amb el cap i va a kic, Aloy recull un passe de Lleó que dona a Cubota, aquest a Ivern, que xuta obtenint el tanto pels seus, sense que ni defensa ni porter lo grin desbaratar-lo. Centrada novament la pilota els visitants s'imposen, donant lloc a que Barnadas entri en joc. La línia d'atac visitant ataca continuament; en un avenç d'aquesta Martin intenta desviar la pilota pifiant-la; Altés oportú intenta salvar-la, més Martis s'interposa escapant la pilota d'Altés, logrant Fucio molt oportú l'empat. El Vendrell obté un nou domini sens resultat. Es tiren dos corners seguits contra els visitants que van a fora. Colet incorreix en penalty que tirat amb intenció al anglul va a fora. El partit torna al seu apogeu acabant-se l'encontre sense que s'hagués variat el resultat.

§

F. C. S. JAUME, 2 F. C. VENDRELL (2.º equip), 2

Dilluns, dia de Sant Josep, jugaren en el camp local els dos equips citats. El partit va desenvolupar-se amb molta voluntat per ambdues parts, acabant-se l'encontre amb el present resultat. Els tantos foren entrats pel Sant Jaume, per Rovira, i pel Vendrell per Rovirosa i Guinovart.

§

ALUMNES OBRERS DE VILANOVA I GELTRÚ, 1

F. C. VENDRELL, 4

El passat dilluns va traslladar-se nostre primer equip a Vilanova, jugant un encontre futbolístic amb un equip selecció dels Alumnes Obrers d'aquella ciutat. Dita excursió no era precisament per a anar a confondre amb una selecció, sinó amb el primer de dita entitat. Mes la directiva de la mateixa no volgué que fos així, presentant com hem manifestat, una selecció, obtenint per resultat que a dit equip li fos imposada per nostres equipiers una derrota pel present resultat, més dos goals a favor del Vendrell que foren anul·lats. Els Alumnes perdonaren un penalty.

Els goals foren entrats 3 per Aloy i 1 per Lleó pel Vendrell, i pels locals Mestres.

Els equips varen alinear-se de la següent manera :

Alumnes Obrers.—Vidal, Rovira, Castells, Samsó, Urquelles, Mateu, Galceran, Oliver, Mestres, Gimenez, Fernandez.

Vendrell.—Altés, Nin, Colet, Barnadas, Marqués, Martin, Lloó, Mascaró, Aloy, Ivern, Cubota.

De dit encontre se'n impressionà una pel·lícula.

BONSOMS

Noves i comentaris

El diumenge i dilluns de la propera Pasqua, tindrán lloc a la veïna població de Vilafranca del Penades extraordinàries audicions de sardanes, a carrec de la Cobla «La Principal del Camp».

El «Foment Sardanista» entitat organitzadora de dites audicions, ens comunica que aquestes es celebraran el matí a la Rambla i a la tarda en el «Casino de l'Unió Comercial» prometen veures molt animades i concorregudes.

A la nostra Redacció s'ha rebut de La Joventut Nacionalista «La Falç» un valent Manifest endreçat als patriotes de Catalunya amb motiu d'adherir-se a «Acció Catalana» fent constar que si amb aquesta vol sembrar la llavor sana del nacionalisme, no deixarà, però, l'eina que dú per nom, per a segar en tot moment, ara i sempre, les arrels d'enemics i traidors, i que te la ferma convicció que comprenent-ho així tots els nacionalistes, serem sempre junts contra l'enemic comú.

Ha ingressat al important «Col·legi Catalunya» de nostra vila, un nou professor el qual vé a aussiliar i a completar el pla d'ensenyament que des de un principi s'ha proposat seguir el Director de dit Col·legi, seguint l'ideal de la Pedagogia moderna; açó es. reduït nombre d'alumnes i graduació de les classes, al objecte que'ls deixebles puguin rebre una educació i instrucció integral d'acord amb les necessitats de nostre temps.

Per haver-se posat repentinament malalt el caixista que acostuma a compondre el nostre setmanari, lamentant-ho molt, en el número passat aparegueren varies errades ortogràfiques i de caixa, que esperem que els nostres llegidors haurán sabut interpretar i perdonar.

BANCA PALAU

Queda oberta la negociació dels cupons *Veniment primer d'Abril vinent.*

COL·LEGI CATALUNYA. Seguint un mètode ràpid i practic s'ensenyà d'escriure amb màquina a joves i senyoretas, anant a carrec de la senyoreta professora parvulista, l'ensenyament per a senyoretas.

Per a mes detalls derigir-se al «Col·legi Catalunya»—Carreró 8—Vendrell.

Per a celebrar el complet restabliment de N' Enric Vallés operat fa poc en la Quinta de Salut «La Aliança», dijous passat a la nit tingué lloc en la Fonda del Comerç un apert organitzat per la entitat choral «La Lira Vendrellenca» a que aquest perteneix, en el qual passaren de cinquanta els assistents que hi feren acte de simpatia.

Altrament es molt digne d'elogiar la germanor que caracteritza als socis d'aquesta entitat i que amb aquesta circumstancia ens recorda que amb la mateixa simpatia, no fa molt que per igual causa celebrà el restabliment de nostre amic En Joan Vidal,

S'ens comunica que don Enric Bassa, el conegut i estimat vendrellenc domiciliat a Barcelona, ha ofert una copa d'argent per a que sigui disputada en les properes festes de Pasqua, entre els equips de futbol Juventus i altre que s'anunciarà oportunament.

El dia 7 del proper Abril, primer aniversari de la sortida de nostra revista,
RENAIXEMENT extraordinari,
dedicat als Jocs Florals de nostra vila.

REGISTRE CIVIL

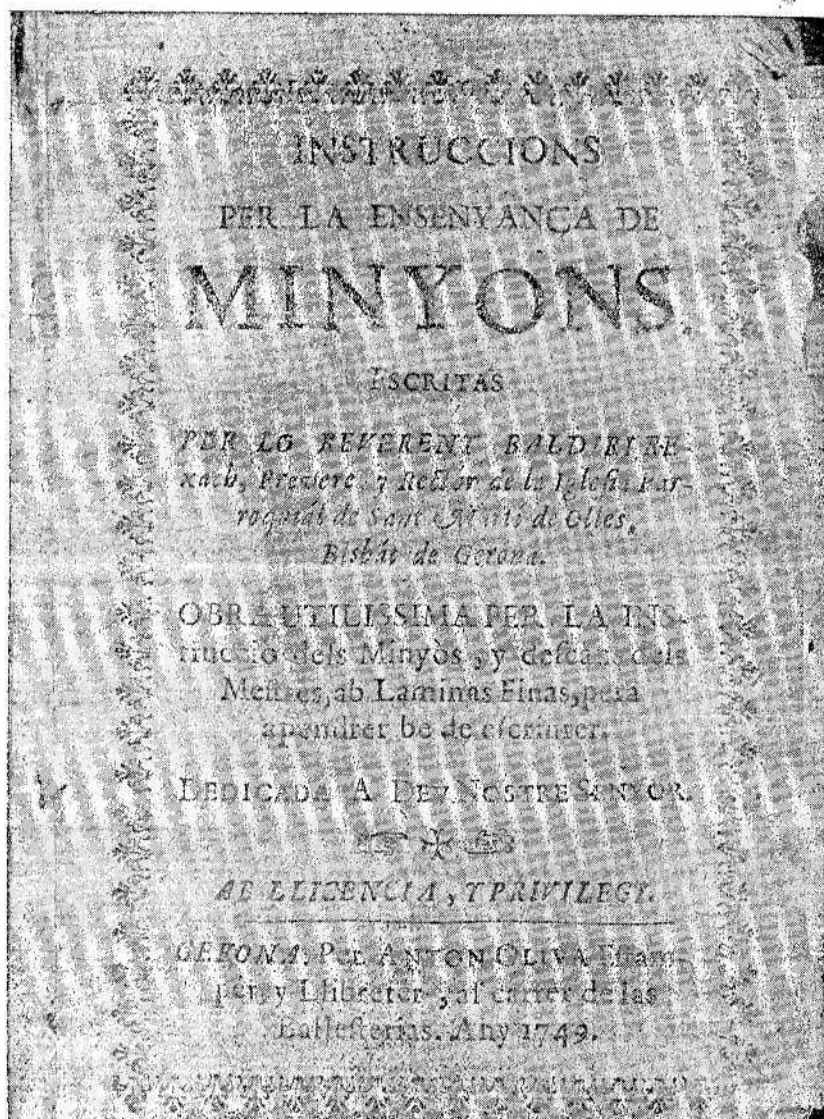
Del dia 15 al 22 de Març

NAIXEMENTS : Josep Maria Font Belau, Salmeron, 4; Alfons Vidiella Claramunt, Doctor Robert, 2.

DEFUNCIONS : Maria Tregon Mointon, de 63 anys, Estrella 23.

MATRIMONIS : Cap.

IMPRESA CLARET. — GUIMERÀ, 18. — VILAFRANCA
TELÉFON 273

Facsimil de la primera edició del famós llibre de Mossén Baldri Rexach, mestre d'estudi del segle XVIII. Els Ajuntaments, mestres, col·legis, entitats culturals i altres de tota mena, són invitats a framenre l'adhesió en l'homenatge a l'il·lustre pedagog. (Comité organitzador: Barcelona, Plaça de Santa Anna, N.º 4).

BASAR DE CALÇAT Marcé, Martorell i Claramunt

MAJOR, 10

VENDRELL

Excel·lents assortits de calçat de totes menes per a homes, dones, nois i noies : Sandalies cosides i clavades : Sabatona petita de diferents classes : Escullides varietats en tipus d'última novetat.

Calçat solit i económic. Preu fixe. No compreu sense visitar aquesta casa.

 Anton Jordana Lamich
LLIBRERIA I CENTRE DE
SUBSCRIPCIONS

Representant de l'Impremta Josep
M.ª Recasens, de Montblanch.

SANTA COLOMA DE QUERALT

Impremta Barnadas

Treballs de luxe : Comercial : Propa-
ganda : Esqueles mortuories
Recordatoris

Sant Sebastià, 2

VENDRELL